

Túnel de Coll de Jouet anomenat la Mina

Arxiu familiar Galderic Safont

Túnel de Coll de Jouet, de 246 m de longitud, anomenat popularment com la Mina, travessa el coll de 1284 m. La seva construcció fou, a finals del s. XIX, una obra gegantina, monumental; li esqueia la monumental coronació de l'arc de mig punt de la boca d'entrada, des de Berga.

Els prolegòmens d'una carretera

«A Llinars, capmasats i barracaires es van enfrontar en un plet el 1864: els capmasats, preocupats per les possibles desamortitzacions dels comuns van veure l'oportunitat de fer fora dels boscos els barracaires i ho van aconseguir quan el plet va resoldre a favor seu i van poder vendre el bosc.

Davant aquesta oportunitat, Agustí Rosal es proposà, el 1899, l'explotació d'aquests boscos i va iniciar la tasca, gairebé faraònica, de construir una carretera forestal des de Berga,

que pretenia que arribés fins a Sant Llorenç de Morunys, i volia que contribuïssin a pagar-la els propietaris i els ajuntaments.

La seva determinació es va manifestar amb la construcció del túnel del Coll de Jouet, una obra necessària per escurçar la carretera i entrar a la Vall de Lord des de Capolat. Al costat de la fusta, hi havia també interessos electorals perquè l'objectiu era que Antoni Rosal aconseguís l'escó a les Corts de Madrid».

FONT: R. SERRA ROTÉS: MINES I MINERS. UNA HISTÒRIA INDUSTRIAL AL BERGUEDÀ, ED. LLIBRES DE L'ÍNDIX, BARCELONA 2020, P. 18-19

Inauguració de les obres de la carretera

segons La Verdad núm. 172, del 29 de juliol de 1899

«A las 8 de la mañana fueron llegando a Coll de Jouet, los Sres. Alcaldes y concejales m Rvdos. Cura-párrocos y gran número de propietarios de Berga, Capolat, Llinás, Castellar del Riu, Guixers, San Lorenzo de Morunys y Pedra y Coma, formando un total de cerca de 200 personas y una multitud de caballerías (as de 60) cuyo abigarrado conjunto apenas podía contener aquel escarpado collado, la comisión de San Lorenzo y Pedra y Coma fue la más numerosa, a pesar de la distancia de 6 horas que habían tenido que recorrer, despertados a media noche por la música que anunció la partida de San Lorenzo.

Reunida toda la gente y luego de a ver cambiado impresiones, y dándose explicaciones sobre el objeto de la reunión y el trazado de la carretera por los Sres Rosal, D. Agustín, y por los ingenieros Volard, Pons y Rosich y demás de la comitiva; se descendió al punto en que debe abrirse la boca mina del medio día, y formando, al rededor un compacto grupo, ocupando el centro cinco sacerdotes, párrocos de los pueblos vecinos, los tres de ellos oportunamente revestidos, entonaron la bendición de la obra con los cantos de rúbrica, que fueron escuchados con ese respeto y religiosidad, que afortunadamente se conserva en nuestras montañas, y cuyo eco repercutía, en aquellas soledades, como una voz que descendía del cielo, para alentar a los que para tan laudable propósito, invocaban los divinos auxilios.

Durante el acto de la bendición por medio de dos potentes máquinas, se sacaron grupos fotográficos de la comitiva.

Terminado el acto, se prendió fuego a los barrenos que atronaron los aires y, como el trueno, retumban rebotando de cañada en cañada hasta perderse el eco en el lejano horizonte...»

JOSEP NOGUERA CANAL: INDUSTRIALITZACIÓ I CACIQUISME AL BERGUEDÀ (1868-1907), TESI DOCTORAL, UNIVERSITAT DE BARCELONA 2013, P. 228-229.

El 1899 ja s'havia acabat de picar a mà el túnel; les obres de la carretera forestal van quedar aturades i encallades durant força temps a l'altura de La Cantina de Llinars, perquè el 1909 Agustí Rosal va morir; fins aleshores ja s'havia gastat 625.000 pessetes.

La vídua d'Agustí Rosal i la seva hereva van aconseguir vendre la carretera a la Mancomunitat de Catalunya per 50.000 pessetes, un import molt per sota de la inversió que havia fet en Rosal. El 1925 la carretera arribà a Sant Llorenç i, a partir d'aleshores, l'antic camí de Berga a Sant Llorenç, que travessava el pla de Campllong en direcció a can Blanc i Sant Serní de Terrers, va quedar en desús.